



Goigs de Sant Iscle i Santa Victòria

Rajadell

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli Antic

Coordenades:

Latitud: 41.72781
Longitud: 1.70611
UTM Est (X): 392387
UTM Nord (Y): 4620365

Classificació

Número de fitxa: 08178 - 146
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1998
Autoria de l'element: Mn. Màrius Masoliver. Ignasi Torras.
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: F. Xavier Menéndez. OPC 2017-21
Data de registre de la fitxa: dv., 10/11/2017 - 01:00

Descripció

Goigs de Sant Iscle i Santa Victòria Patrons del Poble de Rajadell (Bisbat de Vic i Comarca del Bages).
Dedicat a la parella de sants Sant Iscle i Santa Victòria.

La lletra és:

Puix gaudiu de tanta glòria,
màrtirs de Déu ben amats
Sant Iscle i Santa Victòria
sigueu nostres advocats.

Les vides tot just descloses
bell esplet dels primers anys,
recollir místiques roses
ompliren vostres afanys.
Senyera de nostra història,
sou del Senyor estimats,
Sant Iscle i Santa Victòria...

La fe, guia lluminosa
fins al jutge us ha portat
davant dion vostra veu gosa
enaltir el déu increat
per gesta tant meritòria
a la presó us han portat
Sant Iscle i Santa Victòria...

Dins la presó esgarrifosa
els àngels us fan costat
i una força lluminosa
fon la nostra soledat.
Perquè vostre cos no mòria,
vostra fam han saciat.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Més tard, Iscle, us assotaren
I sufriu serenament;
a vós victòria us cremaren
els peus dolorosament.
Teniu Déu en la memòria
per Ell sou aconhortats
Sant Iscle i Santa Victòria...

Dels àngels altra vegada
la mà tutora sentiu
quan amb pedra al coll lligada
us enfonsen en el riu.
I llavors per vostra glòria
sou damunt l'aigua guardats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Encara un turment mancava:
a una roda us han lligat,
mentre la roda girava
el foc us han turmentat.
Fugint els ulls de l'escòria.
al cel els teniu alçats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Us prenen vostra vida:
Isclé sant, sent degollat,
vós Victòria, flor exquisida
vostre cos han enfilat.
Els botxins fan gran cridòria
mentre al cel sou enlairats
Sant Isclé i Santa Victòria...

I del cel que us és estada
prop del déu omnipotent,
vers el món vostra mirada
gireu amorosament.
Rajadell us fa memòria
per patrons us ha exalçat
Sant Isclé i Santa Victòria...

Puix gaudiu de tanta glòria,
màrtirs de Déu ben amats.
Sant Isclé i Santa Victòria,
sigueu nostres advocats

PREGUEM

Concediu-nos, Senyor, un augment d'aquella fe que els germans màrtirs Sant Isclé i Santa Victòria conservaren fins a l'efusió de la sang, que va ser la seva glòria, feu que la mateixa fe ens faci justos, per haver-la seguit amb integritat. Per N-S-J.

A continuació hi ha la partitura

Observacions:

S'explica amb detall el martiri dels dos sants.

Exemplar de l'arxiu dels Amics dels Goigs d'un goig de l'any 1998. A la part final hi ha la partitura i al revers una breu història de la parròquia.

Lletra popular revisada per Mn. Màrius Masoliver. Música: Ignasi Torras. Manresa, 1998.

Uns anys més tard (2008) els amics dels goigs van descobrir i editar una versió manuscrita amb un text diferent (Fitxa 206)

Història

Sant Isclé o Acisclé (? - Còrdova, 17 de novembre de 303), junt a la seva germana Santa Victòria, foren dos cristians cordovesos que per les seves creences els apressaren i martiritzaren, en temps de l'emperador Dioclecian.

Bibliografia

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Iscl%C3%A8>

Villella, Assumpció (2008). Trobades del passat: els Goigs i Rajadell. Full editat pels Amics dels Goigs (revers del Goig Fitxa 206).

GOIGS DE SANT ISCLE I SANTA VICTÒRIA

PATRONS DEL POBLE DE RAJADELL
- BISBAT DE VIC I COMARCA DEL BAGES -



Puix gaudiu de tanta glòria,
màrtirs de Déu ben amats,
Sant Iscle i Santa Victòria,
sigueu nostres advocats.

Les vides tot just descloses
bell esplet dels primers anys,
recollir místiques roses
ompliren vostres afanys.
Senyera de nostra història,
sou del Senyor estimats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

La fe, guia lluminosa
fins al jure us ha portat,
davant Dion vostra veu gosa
enaltrir el Déu increat.
Per gesta tan meritòria,
a la presó us han portat.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Dins la presó esgarriosa
els àngels us fan costat,
i una força lluminosa
fon la vostra soledat.
Perquè vostre cos no mòria,
vostre fam han saciat.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Més tard, Iscle, us assotaren
i sofríu serenament;
a vós Victòria us cremaren
els peus dolorosament.
Tèniu Déu en la memòria,
per Ell sou acanhortats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Dels àngels altra vegada
la mà tutora sentiu,
quan amb pedra al coll lligada
us enfonsen en el riu.
I llavors per vostra glòria,
sou diamunt l'aigua guardats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Encara un turment mancava:
a una roda us han lligat,
mentre la roda girava
el foc us ha turmentat.
Fugint els ulls de l'escòria,
al cel els teniu alçats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Us prenen vostra vida:
Iscle sant, sent degollat,
vós Victòria, flor exquisida
vostre cos han enfiat.
Els boxins fan gran cridòria,
mentre al cel sou enlairats.
Sant Iscle i Santa Victòria...

I del cel que us és estada
prop del Déu omnipotent,
vers el món vostra mirada
gireu amorosament.
Rajadell us fa memòria:
per patrons us ha exalçat.
Sant Iscle i Santa Victòria...

Puix gaudiu de tanta glòria,
màrtirs de Déu ben amats,
Sant Iscle i Santa Victòria,
sigueu nostres advocats.

Ví Sant Iscle i Santa Victòria

Rí Preguem per nosaltres

PRÈGUEM

Concediu-nos, Senyor, un augment d'aquella fe que els germans màrtirs Sant Iscle i Santa Victòria conservaren fins a l'efusió de la sang, que va ser la seva glòria, feu que la mateixa fe ens faci justos, per haver-la seguit amb integritat. Per N-5-J.

Solenne

Puix gau-
diu de tan-
ta glò-ri-
a màr-
tirs de Déu
ben a-
mats, Sant Is-
cle i San-
ta Vic-
tò-ri-a si-
gueu nos-
tres ad-
vo-cats. Les vi-
des tot just des-
clo-ses
bell es-
plet dels pri-
mers anys, re-
co-llir mis-
ti-ques ro-
ses om-pli-
ren vos-
tres a-
fanys. Se-
nye-ra de nos-
tra his-tò-
ri-a sou del
Se-nyor es-
ti-mats. Sant

R. U. S.

Lletra popular revisada per Mn. Muriel Masoliver
Música: Ignasi Torres, Manresa, 1998.

Imprimeix: Gràfiques DMC



tants dintre del terme de Rajadell. La destrucció afectà el nucli del poble (en realitat format només pel castell, l'església i la casa parroquial).

La destrucció referida a l'església parroquial hauria estat important. Ja que Sarret i Arbós ens diu que, el 10 de juliol de 1471, Joan Berenguer de Rajadell "dóna a la Seu (de Manresa) les squelles, lo retaule i ornamentals de la iglesia de Rajadell amb motiu de que aquella és derruida i no s'hi pot celebrar..." Hem de suposar que una de les coses que es restauraria primer seria l'església i encara que, per ara, no sabem com ho van fer, podem pensar que seria a precari, ja que no gaires anys més tard, a finals del s. XVI, s'inicia una àmplia reforma d'aquesta església, reforma que en bona part a perdurat fins ara.

Hi ha també un factor, el canvi de família titular del terme, que pot haver contribuït al retardament de la recuperació per un cantó i a la restauració diguem-ne provisional, per l'altre. Els Rajadell com a senyors del terme i castell de Rajadell s'acaben a finals del s. XV. Ja el 9 de febrer de 1502 Pere Navarro, procurador del magnífic Antic Almogàver, ja saber a Damià de Rajadell i a tolbom que, com a execució d'una sentència, les rendes del castell i terme, no són ja de Damià de R. sinó d'Antic Almogàver.

De fet la reforma consisteix en modificar la façana i el campanar que potser es fa nou, la construcció d'un cor i de tres capelles, tot a la part anterior de l'església, i en proveir de retaules nous gairabé tots els altars.

El campanar es fa nou i algunes pedres funeràries que porten els noms de Sibila i de Dalmau de Rajadell serveixen com esglaons de l'escala mentre les possibles restes d'un timpà s'aprofiten per emmarcar la finestra inferior d'aquest campanar amb la sobreposició esculpida de la data 1679. El 1680 s'acaba el cor, i la clau de volta que l'aguanta porta inscrits els noms dels administradors de l'Obra.

Cal però esmentar principalment, per la importància de qui el va fer i per ésser una obra poc coneguda, el retaule de l'altar major que s'encomana a l'escultor manresa Joan Grau; el contracte del qual escrivturà el notari Benet Font de Manresa. Joan Grau tindria llavors uns trenta-vuit anys i havia acabat feia poc el retaule del Roser de Sant Pere Màrtir, de Manresa. Pocs anys després, el duc Lluís Ramon Folch li encarregaria les dues cambres sepulcrales dels Cardona a Poblet pel preu de 5.500 lliures barceloneses. El retaule representa escenes del martiri dels sants patrons de Rajadell, Sant Iscle i Santa Victòria. El 1936 fou desmuntat i en part cremat; més tard, el que en quedava passà a col·leccions particulars". (Exret de "Materials per a la història Religiosa de Rajadell "Dr. Francesc Rafat")

"El vot de St. Sebastià, festa arrelada al poble, fou motiu per conservar la tradició i actualitzar-la. Si els avantpassats realitzaren el gest de donar un pa als qui no en tenien normalment a taula, per què no podiem realitzar gestos nous? I neix el compromís: dignificar el lloc de trobada dels creients. És a finals dels anys 70 i la dècada dels 80, quan amb pas lent s'inicien les reformes: la façana del temple elimina els rebossats, -abans havien caigut els de la rectoria-, i anys després tot el nucli antic de Rajadell en segueix l'estil. Poc després, a dins del temple, la pedra llueix amb força, respectant allò que és vell i insinuant visualment allò que és d'ara. Dues idees bàsiques mouen l'esperit de la reforma: Ha de presidir les trobades el guia dels creients i aquests ens trobem per celebrar la festa. Per això Crist i la llum són els eixos bàsics del temple.

Actualment l'església de Rajadell és un lloc constant de trobades i de celebracions: és oasi d'acolliment, potser de pas, però atrau perquè és una llar oberta i propicia a la pregària." (Lluís Solernou)



Gravat de Rajadell. Chotet-Solà 98